

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**ж. к. “Дианабад”,
Блок 4, етаж 6, ап. 38,1172 София

10 май 2006 г.**Към:**LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.**До техни Превъзходительства Посланиците,
акредитирани в България от държавите
членове на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**До Директора на “*Топлофикация София*” - ЕАД,
ул. „Ястребец” № 23Б,
“Красно село”,
1600-1699 СофияДо Директора на „*Техем-Сървисис*” ЕООД
ул. Фредерик Жолио-Кюри 20, ет. 12,
район “Изгрев”,
1113 СофияДо Директора на „*Софийска вода*” АД,
Бизнеспарк, сграда 2А, ет. 5,
район “Младост”,
1738 СофияДо Председателя
на **Държавната комисия за енергийно и водно регулиране,**
(назначен с Решение на Министерския съвет и заповед на Министър-Председателя)
бул. „Княз Дондуков” № 8 - 10, ет. 5,
1000 София

До Президента
бул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София

До Главния прокурор
бул. “Витоша” № 2
1000 София

До Министър-Председателя
бул. “Княз Ал. Дондуков” № 1
1000 (1194) София

Информационно копие:

До Генералния директор
и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)
бул. “Цариградско шосе” № 49
1124 София

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни висши (стопански) функционери на българския мафиотски режим,

ваши престъпни нискоерерхични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

I.

Тъй като тук и сега вече има нови адресати на моите систематични изложения от тази серия, и тъй като не бих желал да им давам формални основания за истински или камуфлажни въпроси и аргументи от сферата на отдавна употребяваната от мен терминология, нека още в самото начало уточня онова, което за всички останали съм уточнил доста отдавна, а именно, че: **—българската държава е само една от най-нискоерархичните структури на българския филиал на руската Червена мафия** и поради това обстоятелство *даже и най-високопоставените държавни функционери са само най-нискоерархични слуги, стоящи не само много по-нископоставено в йерархично отношение, но дори имащи много по-нисък морал даже и от ръководителите на проститутските бардаци*; **—към елитните структури на престъпния български мафиотски режим принадлежат най-вече клановете на *оръжейната мафия, енергийно-ресурсната мафия*** (към която са и посочените по-горе адресати на това изложение), *химико-фармацевтичната мафия, медицинската мафия* и още няколко други, които именно са *факторите, определящи своя държавен слугинаж*, към който принадлежат **законодателите в Парламента, ръководителните на изпълнителната власт (Президент, Министър-председател, Министрите, и пр.), ръководителите на различните звена от правосъдната система (Главният и редовите прокурори, върховните и редовите съдии, и пр.),** и всички останали по веригата надолу.

Така, от тази именно гледна точка ръководните структури и личности на посочените по-горе фирми, бидейки важни звена от клана на *енергийно-ресурсната мафия*, всъщност са йерархично много по-високопоставени, отколкото пак там посочените висши държавнически адресати на настоящето изложение.

И макар че изложението ми в частност е адресирано както към **едните (господарите от Мафията)**, така и към **другите (държавническият слугинаж на**

Мафията), то, разбира се, съвсем не е разчетено или предназначено за търсене на менталност, представи и чувства за право и справедливост у тях, тъй като предварително и много добре ми е известно, че там такова нещо не съществува и не е възможно да съществува.

То (изложението ми) не е разчетено и към търсене на такива неща и у останалите адресати, които, впрочем, в продължение на вече много години са признали и празнават като свои „демократични партньори” именно структурите и персонажите на тази **Мафия**, както и нейния политически и държавнически слугинаж.

И все пак, поне според мен е несъмнено, че изложението ми има (или поне би могло да има) своя изключително важен смисъл и предназначение, но тук и сега няма да се спирам на този аспект от проблематиката.

II.

Ще започна с това, че **парламентарният слугинаж на Мафията** е приел т. нар. **Закон за енергетиката**, по силата на един от текстовете на който т. нар. „топлопреносно предприятие” (т. е. съответната мафиотска фирма) разполага с възможността да получи т. нар. „изпълнителен лист за принудително съдебно събиране” направо и единствено от изготвените от самото предприятие сметководни документи.

Или иначе казано: макар и т. нар. „потребители” и „производители” на топлинна енергия абстрактно-теоретически, формално-практически и за демагогия да са равнопоставени гражданскоправни субекти, ползващи се от съвременните цивилизационни постижения в областта на договорното право и на официалните правила на правосъдието, все пак, тук, в тотално управляваната от Мафията българска държава нещата съвсем не са такива. В България по силата на изрични текстове на посочения Закон за енергетиката фирмата-производител, принадлежаща към клана на енергийно-ресурната мафия, всъщност, използва съдебната система на държавата като свой абсолютно подчинен слугинаж за осъществяване на напълно произволен грабеж; по силата на този Закон т. нар. „потребител” въобще не е суверенна страна по Договора, а фактически е напълно безправен роб, оплетен в мрежата на тотално фалшива юридическа обосновка, имаща предназначението да оправдае и легитимира един изключително жесток грабеж.

Така: фирмата-член на мафиотския клан разполага с „правото” и възможността да представя на съда напълно произволни сметки, неподлежащи на абсолютно никакъв реален контрол от страна на т. нар. „потребител”, които сметки съдебната система автоматично узаконява и трансформира в съдебно решение, без въобще да се интересува не само от начина на измерването на количеството и качеството на консумацията, не само от начина на изчисляването на сметките, но дори и от участието в съдебния процес на подлежащия на съдебно осъждане предварително осъден чрез обявяването му за „неизправен длъжник” гражданин, който, съгласно мафиотския закон, дори не подлежи на призоваване в съда и не разполага с никаква възможност за оспорване на предявените му сметки.

Впрочем, от медите е добре известно, че по този именно напълно таен по отношение на „консуматора” съдебно-процедурен начин, при който на подсъдимия не е била дадена абсолютно никаква възможност за оспорване на сметките, които мафиотската фирма му е предявила, са били осъдени твърде много граждани, при което, освен това се е оказало, че цялата пазарна стойност на жилището им е в състояние да покрие разходите за парно отопление, ток и вода само за няколко години, след което „консуматорът” ще е изправен пред ситуацията, при която въобще няма да има нужда от парно отопление, ток и вода просто защото няма да има жилище.

Което, впрочем, е напълно логично – ползувайки раболепните услуги на своя държавен (административен и съдебен) слугинаж, **Мафията неотклонно изпълнява целта си да ограби абсолютно всичко, което подлежи на ограбване, и да даде възможност за запазване на жилището само на онези, на които поради определени съображения за съпричастност (съучастие) в престъпната дейност е дадена временна или постоянна възможност да получават такива (престъпни по своя характер) приходи, благодарение на които да могат да покриват абсурдните сметки.**

Така напр. аз, **макар и бидейки професионален юрист с 35-годишен стаж, както и бидейки професор по право и автор на 35 книги, съм поставен пред избора: или да загина заедно със семейството си, или да започна да служавам на Мафията.**

Впрочем, нека само като илюстрация посоча факта, че **почти всички колеги от гилдията на хабилитираните юристи, естествено, са избрали пътя на коленопреклонното слугинство като път на житейското оцеляване,** и в съответствие с това са заслужили онова великодушие на **Мафията,** благодарение на което са получили и получават възможността да прибавят към своята мизерна доцентска или професорска заплата (размерът на която е доста по-малък от този на ватман на трамвай, на шофьор от градския автобусен транспорт или на начинаещ редови полицай със средна степен на образование!!!) още пет-шест такива заплати и хонорари; и че аз съм единственият хабилитиран юрист, който открито и демонстративно е отказал да слугува на **Мафията,** и че поради това обстоятелство получавам само един-единствен приход – само една-единствена мизерна заплата, получаването на която, впрочем, се намира под ежедневна заплаха.

Това, разбира се, съвсем не е случайно, и то е резултат от факта, че заради антикомунистическата ми дейност **през 80-те години престоях в затвора шест години и половина,** през което време западните правозащитни организации ме бяха обявили за „**политически затворник № 1 на България**“; както и че **нищо за миг не съм престанал да настоявам за търсене на наказателна отговорност от всички комунистически престъпници,** които именно днес са лидери от висшите ешелони на **Червената мафия,** и, разбира се, съвсем не им се нрави онова, което съм правел, продължавам да правя и ще правя. **Тук, обаче, тези факти и обстоятелства ги споменавам само като контекст;** тук наблягам единствено върху обстоятелството, че **енергийно-ресурсната мафия е подложила цялото българско население на безпрецедентен грабеж чрез съставянето на абсурдни по своя характер сметки за парно, ток и вода, които правосъдието легитимира в пълно противоречие с всички възможни естествени и цивилизационни правосъдни правила.**

Ш.

В същото това време, през което по отношение на т. нар. „потребители“ виси заплахата да бъде принудително продадено единственото им жилище, за да бъдат платени брутално натрапените им от **българския филиал на руската Червена мафия унищожителни сметки, медиите,** които несъмнено са **тотално контролирани от същата тази Мафия,** биват изпълнени с цинични и шокиращи за същия този масов български „потребител“ **сугестиращи „информации“ и манипулации, съгласно перверзната логика на които на българския гражданин се внушава, че:**

1) протичащият процес на тотално обедняване и обездомяване е напълно нормален, тъй като е резултат от действието на „западните“ и най-вече на „европейските обществени ценности“, където собствениците на жилища са твърде малко, а бездомните са мнозинството; и тъй като в това отношение (понеже почти всяко семейство си има собствено жилище) българите „не са европейци“, е необходимо да станат европейци, а това европеизиране е възможно само чрез тоталното им обедняване и обездомяване, осъществявано от мафиотското правосъдие;

2) всичките тези протичащи в българското общество процеси на тотално мафиотизиране, според сугестията на медиите, са в действие не просто по изричното искане на Запада и на неговите политически и военни сили, но и са реално обезпечени от тях; поради което всеки индивидуален или групов, спонтанен или организиран опит както за търсене на регионално вътрешнодържавно или европейско правосъдие (от институциите на самия **Запад**), така и за силова самозащита, е обречен; а обречеността идва от обстоятелството, че което и каквото и правителство да дойде на власт, то винаги се ползува и ще се ползува от пълното доверие на Запада, и че същият този Запад винаги е готов и ще бъде готов да приложи огледалния (западен) вариант на съветската „**Доктрина Брежнев**”, и подобно на онова, което бе направено от СССР през 1968 г. в Чехословакия, ще дебаркира със специалните си военни части в центъра на София, за да брани „**европейските ценности**” и своите „**демократични партньори**”.

В частност в същите тези медии обилно се сипе пикантна информация относно начина на живот на някои от по-ниско стоящите в йерархията представители на същата тази **енергийно-ресурсна Мафия**, но ... цялата тази шумотевица всъщност има две коварни измерения: от една страна се цели обществото да свикне и да престане да се дразни от начина на живот на представителите на **Мафията**, а от друга страна – да бъде подготвена психо-социалната основа за персоналната смяна на тези вече изчерпали своите функционални възможности мафиоти с други, притежаващи по-пресен и по-висок експлоатационен потенциал.

IV.

През септември 2005 г. същите тези медии съобщиха, че от 1 октомври мафиотската фирма „**Софийска вода**” АД ще осъществи драстично поскъпване на водата, при което **един кубически метър питейна вода ще струва 1,44 лева, вместо досегашните 0,85 лева**, като в същото време нивото на услугите ще остане такова, каквото е било преди пет години. Също така стана ясно (в-к „Политика”, 24-30 септември 2005 г., с. 37), че причината за поскъпването е в това, че **т. нар. „загуби на вода”, осъществени поради дефекти по водопроводите и немарливост на фирмата при отстраняването на възникналите аварии е повече от 60% от циркулиращата по тези водопроводи вода, и че стратегията на мафиотската фирма е тези загуби да бъдат платени не от виновниците, а от напълно невинните консуматори!!!**

Пак по същото време и пак от същите медии стана ясно, че **Изпълнителният директор получава 68 000 лева (35 000 евро) месечна заплата, и отделно от това почти още толкова за издръжката на семейството и образованието на децата му, за закупуване на луксозни вили и допълнителни жилища, за закупуване на няколко изключително скъпи дори и за западните стандарти леки коли, за хотели и околосоветски пътешествия, които разходи са представени като технологични инвестиции и са включени във формирането на цената на водата;** както и че се правят **множество други колосални разходи за много милиони левове, включително и за пържоли, салати, маркови вина, ракии и бира, даже и за детски балончета, които разходи също така с прецизна финансова педантичност са отчетени като технологични инвестиции и просто са включени в цената на водата** – т. е. като разходи, направени в полза на милионите граждани, сключили граждански договор с мафиотската фирма, поела задължението да им доставя висококачествена и евтина вода.

При това следва да бъде отбелязано, че по това време месечната професорска заплата е 210 евро, средната заплата – 60 евро, а средната пенсия – 35 евро. **И все пак лично аз нямаше да имам нищо против този фантастичен дори и за Западна Европа размер на месечната заплата на въпросните персони, ако, обаче тя бе резултат от ефективната дейност на фирмата, а не резултат от жестокото мафиотско ограбване на най-обикновените „консуматори” на водата; косумиращи, впрочем, само 40% от количеството вода, но принудително заставени да заплатят и**

останалите 60%, за които категорично е било установено, че просто са преминали от водопроводната в канализационната мрежа, без да бъдат консумирани от никого, и са отчетени като „загуби“.

И точно по същото това време **някоя си Руска Петрова**, изпълняваща някаква непосочена длъжност в т. нар. „**Отдел по събиране на вземанията**“ (може би длъжността ѝ е на „**куче-събирач и пазач на мафиотското съкровище**“!), ми е изпратила точно **три заплашителни по своето съдържание писма**, с които ме уведомява, че тъй като са ми били доставени „услуги“, „**фирмата няма да толерира**“ моето „**неплащане на тези услуги и ще предприеме всички законови мерки за принудително събиране**“ на моето „**задължение**“; което задължение, впрочем, е в съвсем скромния размер на цената на детските балони, купени през един от уикендите за децата на Генералния Директор и включени в ценообразуването на водата като технологични инвестиции, подлежащи на заплащане от консуматорите на водата.

В тези три писма по доста грубо сугестивен и дори откровено заплашителен начин е записано, че ако в петдневен срок не внеса дължимите пари за консумираната от мен вода (всъщност - за детските балони!), юристите на фирмата ще се заемат със събирането на сумата по съдебен ред, а информацията за моето осъждане ще бъде разпратена на всички кредитни агенции и специализирани фирми за събиране на вземанията (т. е. на дебеловратите мутри-биячи). И тъй като в едното от писмата все пак изрично е записано, че дължимата от мен за два месеци сума има доста скромния размер от 63,90 лева (т. е. **32 евро**, което, впрочем, е и месечната пенсия на типичния български пенсионер!), **мафиотската хрътка Руска Петрова** изрично и ясно е счела за нужно да ме сплаши с това, че тъй като съдебните разходи, адвокатските хонорари и юрисконсулските възнаграждения, които несъмнено и неизбежно ще бъдат начислени от съда, далеч ще надхвърлят основната сума на моето задължение, то за мен ще бъде много по-изгодно веднага да осъществя плащането и въобще и да не си помислям да го оспорвам, тъй като, очевидно, всеки мой опит за оспорване и търсене на някакво мое човешко и суверенно право на страна по някакъв си **Договор** и на съдебна защита на това право (като гражданин на уж правова и уж държава) в крайна сметка само люто ще ги разсърди, и така аз сам ще си бъда виновен, че ще стана обект на още по-безпощаден съдебен произвол.

Анализирайки тези три писма, аз, бидейки *дългогодишен университетски преподавател по Психология на правото и автор на две обемисти книги по тази дисциплина* съм абсолютно категоричен, че те са били написани именно от специалист по т. нар. „**Оперативна военна психология**“, *каквато в България се преподава единствено във Военнополицейската академия, при това единствено за изключително тесния кръг курсанти, обучавани да работят в Специалните служби.*

Освен това, професионално познавайки както теорията, така и академичното обучение на специалистите в тази сфера, а също така и познавайки конкретната практическа дейност на **Специалните служби на Миинстерството на вътрешните работи** (като обект на тяхното тридесетгодишно престъпно посегателство), превъзходно познавайки и професионалния почерк на **генерал Иван Чобанов**, който не само е ръководител на една от тези служби, но е и титулярен преподавател във въпросната **Военнополицейска академия** по въпросната наука, **напълно отговорно заявявам**, че съм категоричен в експертното си заключение, че във въпросната мафиотска фирма работи лице, което е завършило именно това висше учебно заведение, специалист е именно по „Оперативна военна психология“, намира се в изключително тясна професионална и лична връзка с въпросния генерал и има професионално-длъжностното предназначение да обезпечева жестокия грабеж, който **Мафията** осъществява включително и чрез тази своя фирма.

Но *най-свирепо е гребителството, извършвано от мрежата от топлофикационните фирми на Мафията.*

Пак в медиите е отразено (примерно във в-к „168 часа” от 3-9 март 2006 г.), че Генералният директор на Софийската топлофикационна фирма е отчитал като *технологични инвестиции* (т. е. като включени в цената на парното) всичките разходи за практикуваната единствено от него *кинезитерация*, или по-просто казано – *масаж*, за нуждите на която своя напълно лична практика е бил оборудвал цял етаж от административната сграда на ръководената от него фирма. *Към технологичните инвестиции за подобряване на топлофикационното обслужване на клиентите на фирмата* той е зачислил и разходите за издръжката на цял щаб служители, грижещи се за неговата лична хигиена (чистачка на дрехите, перачка на дрехите, гладачка на дрехите), друг щаб от специалисти по лична охрана и леки коли за тези специалисти, както и трети щаб от манекенки, певици и сексуални държанки; *към същия технологично-инвестиционен фонд* той е зачислил и всички разходи, направени за поддръжката на намиращата се на брега на морето фирмена почивна станция (която, при това фактически е била приватизирана и ползувана само и единствено от него), както и за прилежащите към нея тенискортове, лодки и коли за водни и сухоземни крайморски разходки; *към същия технологично-инвестиционен фонд в продължение на почти десет години той е зачислявал и ежегодни разходи за суровини в размер от 40 милиони левове (20 милиони евро)*, от каквито суровини фирмата въобще не е имала никаква нужда и за доставянето на които не са били намерени почти никакви реални доказателства; *към същия технологично-инвестиционен фонд* той е зачислил и всички разходи, направени за т. нар. „външни услуги”, от каквито фирмата не е имала никаква нужда, тъй като е притежавала свои собствени специалисти в тези сфери и дейности; *към технологичните инвестиции за подобряване на топлофикационното обслужване на клиентите на фирмата* той е зачислил и разходите за т. нар. „представителни цели”, към които се отнасяли изключително скъпи партита и купони с участието на култови и скъпоплатени звезди от шоубизнеса, както и на добре известни дами от списанието „Плейбой”.

Наистина, след като всичките тези факти бяха изнесени в медиите, *избраните и назначените за такива именно от Мафията Министър на икономиката и столичен кмет* разпоредиха да бъде извършена проверка, а отделно от това с проверка се зае и *Прокуратурата, която също така е напълно контролирана от Мафията*. Според публикувания техен *Доклад* (виж напр. *брой 4752 от 01 април 2006 г. на в-к „Стандарт”*) новото искане на Софийската топлофикационна фирма за увеличаване с 12,9% на цените на парното са неоснователни, тъй като през 2005 г. разходите за гориво са се увеличили само с **20%** (двадесет проценти), докато в същото време похарчените от дружеството пари за представителни цели са се били увеличили с **250%** (двеста и петдесет проценти), както и разходите за заплати и хонорари на ръководните кадри са се увеличили със **75%** (седемдесет и пет проценти).

Но, разбира се, ако някой си мисли, че след публикуването на тези констатации нещо е било променето, то той несъмнено е пълен глупак. Пак от в-к „Стандарт” (12 април 2006 г., с. 10) научаваме, че *Директорският борд на фирмата е избрал нов Генерален изпълнителен директор, и че предишният е подал оставка, след което ... е бил избран и назначен за Втори заместник-председател на Борда на директорите; както и че абонатите на столичната топлофикация ще получат нови фактури, в които ще бъдат вписвани нови информационни данни, каквито дотогава не са били вписвани във фактурите; както и че, само след два месеца, от 01 юли, цената на парното все пак ще поскъпне шоково и драстично.*

Така, очевидно, цялата пропагандна шумотивица във връзка с държавно-административните и прокурорските „проверки”, която бе подхваната през студения месец февруари, когато множество обхванати от ужас софийнци започнаха публично да

заявяват, че не желаят да живеят като крепостни селяни, привързани доживот към парната инсталация, и започнаха да призовават към бунт срещу правителството, е имала единственото предназначение да предизвика временно обществено успокоение; а когато през април студът отмина и вниманието на сведеното до скотско съществуване население бе пренасочено към други страхове, **Мафията** вече е счела, че може напълно спокойно да предприеме акциите си, принадлежащи към новата вълна от грабежи.

Впрочем, *успехът на тази акция на Мафията бе обусловен от прецизно заложения в нейната стратегия изключително прост факт, че още от времето на византийците и благодарение на византийската православна култура българското население е било подложено на целенасочено примитивизиране и битовизиране на процеса на мисленето, главната цел на което е било постигането на състояние на тотален респект и подчиняване на държавата; и че именно поради това обстоятелство днес това население въобще не е в състояние да проумее елементарния факт, че в посткомунистическа България държавата е само един от най-нискоерархичните структурни елементи на Червената мафия.*

Тази „естествена непорочна вина“ на това население, обаче, не е и не може да бъде основание за оправдаване на перверзната жестокост на структурите на българския филиал на Червената мафия.

Още повече че *тази изключителна жестокост на Мафията се проявява в контекста на несъмнено хуманната съвременна цивилизационна ситуация*, от гледна точка на която за мнозина просто е непонятен фактът, че Европейският и Американският Запад избраха за свои „демократични партньори“ именно структурите и личностите на тази Мафия, а не структурите и личностите, които чрез антикомунистическото си поведение в продължение на много години изстрадаха и платиха скъпо със съдбата си тези именно съвременни цивилизационни ценности.

VI.

Несъмнено *едни от изключително важните звена от структурата на мафиотския грабеж* са появилите се през 1999 г. по силата на Закона за енергетиката т. нар. **фирми за топлинно счетоводство**, и напр. една от тях – „Техем-Сървисис“ ЕООД, която владее повече от 60% от пазара - е и адресат на настоящето мое изложение.

Впрочем, в броя от 3-9 март 2006 г. на в-к „168 часа“ изрично и ясно се съобщава, че „най-оспорвани са сметките за отопление, изготвени от топлинния счетоводител „Техем-Сървисис“ ЕООД“; и че голямо множество потребители носят в редакцията на вестника фактури, от които е видно, че *на абонатите е начислена сума за плащане, която е в много пъти повече от това, което радиаторите им могат да излъчат в максималната си мощност, и че ако се вярва на тези фактури, то клиентите на „Топлофикация“ живеят в сушилни или дори в доменни пещи.*

Пак според публикуваната в този вестник информация, *на практика само 13 на 1000 са потребителите, които имат куража да подадат жалба срещу топлофикационната фирма*; и че една известна поетеса е била осъдена да заплати 4 500 лева (2 250 евро) за отопляването на ателие, което никога не е било отоплявано и в което никой не е живял през периода, за който мафиотската фирма е била предявила претенцията си.

Пак от медиите (напр. в-к „Новинар“ от 20 октомври 2005 г., с. 5) е видно, че същата фирма (**Техем-Сървисис“ ЕООД**) още през октомври 2005 г. е била изпратила заплашителни писма до абонатите си и е започнала да събира т. нар. „*такса за извършеното отчитане на сметката за консумираното парно*“, при това ... за следващата 2006 г.; *този обезпечен от правосъдието абсурд, разбира се, е възможен само във властовия ареал на българския филиал на руската Червена мафия.*

В случая правосъдието просто издава съдебно решение в полза на мафиотската фирма, без въобще да се интересува от факта, че са предявени парични претенции за един доста далечен бъдещ период, при което в претенцията е записано не само това, че вече е било осъществено консумирано парно, но и че фирмата-счетоводител вече е била извършила измерване и отчитане на тази, очевидно, все още неосъществена бъдеща консумация!!!

Така създаденият от парламентарните слуги на Червената мафия Закон за енергетиката и Граждански процесуален кодекс фактически дават възможност на **Мафията** не само да взема пари за нещо, което въобще не е дала, но и да се ползува от правосъдие, което осъжда набедения като „неизправен длъжник” напълно невинен български гражданин, без въобще да бъде призван в съдебен процес, и без никой да се интересува от неговите възражения. И всичкото това е обосновано и обезпечено с аргументите, наречени „законност” и „правосъдие”. Тук духът и манталитетът на **Монтескьо**, разбира се, не само не е приложим, но дори е обявен за подлежащ на тотално преследване и унищожаване.

В брой 41 от 13 октомври 2004 г. тематично специализираното издание в-к „*Икономически живот*” е публикувало статията „*Как ще се простим с топлината?*”, в която, върху основата на документирани данни са обосновани две тези: **а)** че в системата на дяловото разпределение на топлинната енергия още от самото й начало нейните автори преднамерено и генетично са вградили възможността да съществува неотчитано (нелегално) потребление на енергия за отопление на отделни имоти в рамките на етажната собственост, при което коректните потребители да бъдат принудени да плащат сметките на некоректните; **б)** че авторите на тази система преднамерено са създали такава законова регламентация, която да дава възможност и да стимулира съществуването на нелегално потребление, като в същото време коректните потребители да няма откъде да очакват защита от произвола на некоректните, и най-вече от произвола на счетоводните и топлофикационните фирми.

Като професионален юрист и като професор по право моето категорично мнение във връзка с тези две гледища на съответните специалисти е: **==**че парламентарните слуги на Червената мафия преднамерено, умишлено и с далекобойна стратегическа цел са създали тази именно законова регламентация и съответстващата й фактическа ситуация; и **==**че това е било направено съвсем не поради обективни технологични невъзможности за въвеждане на строго индивидуално отчитано потребление от всеки отделен консуматор на топлинната енергия, а именно - за да може и в ерата на посткомунизма да бъде създаван онзи специфичен комунистически колективистичен начин на живот, при който абсолютно всеки член на Етажната собственост, дори и при ситуация, при която реално не съществува нито един некоректен ползувател на топлинна енергия, именно чрез съставяните от съответния клан на **Мафията** неподлежащи на контрол и проверка фалшиви и манипулативни сметководни документи, да може да бъде поставян в манипулативно-рисково състояние на обвиняване в недобросовестност и некоректност; *от своя страна по-високостоящата цел на Мафията в случая е замотаването на хората в непрекъснати вътрешносъседски битови конфликти, след пускането в ход на които конфликти тези хора да бъдат негодни за създаване на гражданско и политическо обединяване, способно да се противопоставя на наложената от Мафията политическа власт.*

VII.

В брой 13 от 30 март 2005 г. на в-к „*Икономически живот*” е публикувана статията „*Топлофикация си има свои физически закони*”, в която върху основата на документирани данни и доказателства са обосновани още две тези: **а)** че Софийското топлоснабдително предприятие борави твърде произволно с показателя „специфичен

разход на топлинна енергия за подгръване на 1 куб. м. вода”, благодарение на който показател разполага с неограничената възможност когато иска и колкото си иска да подобрява своите финансови постъпления и неимоверното си забогатяване за сметка на безпомощните и беззащитните си клиенти; и б) че произволното определяне на този именно показател дава възможност на мафиотската фирма да влияе както си иска върху целия по-нататъшен изчислителен процес за „разпределяне на топлинната енергия” и на дължимите пари в полза на едни потребители и в ущърб на други.

В брой 43 от 26 октомври 2005 г. на в-к „Икономически живот” е публикувана статията „Произволът в сметките за отопление се засилва”, в която върху основата на посочени факти и прецизен анализ е обоснована тезата, че **топлоснабдителното предприятие проявява доста силен рефлекс към завишаване значенията на посочения показател с цел да раздува текущите месечни сметки на клиентите си и така да си обезпечавя възможността за принудително събиране от потребителите на парични суми, начислявани върху количества енергия, каквито тези потребители въобще не са потребявали, и респективно да получава такова количество краткосрочни кредити (т. е. ограбени суми), каквото пожелае.**

Според анализа и изрично посочения извод на специалистите-автори на посочената статия, това престъпно посегателство върху финансовия суверенитет на абонатите на мафиотската фирма е особено забележимо след последното тримесечие на 2004 г. и е трайна тенденция през цялата 2005 г.

В брой 4612 от 8 ноември 2005 г. на в-к „Стандарт” е публикувана статията „Топлофикация пак мами клиенти. Надуват сметките за парно и топла вода с измислени уреди и обеми”, в която върху основата на документи и доказателства пределно ясно и недвусмислено е обоснована тезата, съдържаща се и в самото заглавие на статията.

В броя от 10 януари 2006 г. на в-к „Новинар” е публикувано интервю с инж. Илия Димитров, специалист с 40-годишен стаж в областта на отоплителните и топлоснабдителните инсталации, в което интервю е формулирана и прецизно обоснована тезата, че **сметките за парното отопление представляват една огромна манипулация, и че показателят „отопляем обем” е „измишльотина”, благодарение на която топлофикационната фирма стоварва върху клиентите си огромни и напълно неоснователни сметки.** В интервюто изрично и ясно е посочено, че в стремежа си да скрият истинската цена на парното отопление мафиотските фирми са измислили „много щуротии”, към които се отнасят т. нар. „пломбирани радиатори, терморегулиращи вентили, топлоразпределители, топлинно счетоводство и таксата мощност”, и че благодарение на тези именно измислици се крепи съществуването на централизираното топлоснабдяване в България. От съдържанието на интервюто става пределно ясно, че без тези „измишльотини” централизираното топлоснабдяване на цели градове просто ще изчезне и мафиотските фирми ще бъдат принудени да се обърнат към световния опит, при който няма да могат да ограбват клиентите си по този брутален начин, по който го правят сега.

В интервюто изрично и ясно е посочено, че **извършваните от фирмите изчисления върху базата на т. нар. „отопляем обем”, а не върху основата на „мощността на отоплителните тела” представлява гигантска престъпна манипулация, подобна на тази, която често пъти се прави по време на избори и при която в избирателните списъци се включват имената на починали граждани, за които после се твърди, че са гласували за дадена политическа партия или мажоритарен кандидат.** Според автора всичко, свързано с изчисленията на сметките на потребителите представлява една огромна несправедливост, тъй като общият топломер измерва само количеството на доставената до жилищния блок топлоенергия, след което

„оттам нататък стават чудеса”, благодарение на които „**нищо една индивидуална сметка за парно не отговаря на истината**”.

В интервюто изрично и ясно е посочено, че съставяните от мафиотската топлофикационна фирма сметки като правило са неимоверно „надути”, че фирмите непрекъснато изпращат на клиентите си „страшни предупреждения”, че всичко преднамерено е направено така, че дължимите суми на клиентите далеч да надхвърлят възможността им да ги платят, и че това е направено с цел да бъде обезпечена възможността тези клиенти да „загубят жилището си заради сметките за парното”; той посочва, че предявените лично към него сметки за 2003 г. са били два пъти по-големи от истинските, и че топлофикационната фирма се е била опитала да го осъди, но не е успяла; което, обаче, съвсем не ѝ е било попречило да му спре парното и впоследствие, въпреки че парното му е спряно, да продължава да му начислява сметки за ползувана топлинна енергия, каквато, естествено, той въобще не е ползувал.

В броя от 17-23 февруари 2006 г. в-к „168 часа” е публикувал статията „**Плащаме най-скъпото парно в света**”, в която един от специалистите в тази област, позовавайки се на сметководните документи на мафиотската топлофикационна система и на професионалната си компетентност, е установил, че: **а)** през последните 10 (десет) години **онова, което се нарича „цена” на топлоенергията, е поскъпнало с норма на грабеж, която надхвърля 2 760 (две хиляди седемстотин и шейсет) проценти**, като първият подчертано рязък скок в това отношение е през 1997 г., вторият е през март 2003 г., а третият – през декември 2005 г.; **б)** през същото време основният компонент на цената на парното – цената на газта – е поскъпнал само с 300 (триста) проценти; **в)** пак през същото това време реалните доходи на населението са спаднали чувствително (в интерес на истината този автор не посочва колко е спадането, но аз подчертавам, че множеството ежегодни авторитетни западни статистики недвусмислено посочват степента на въпросното спадане с факта, че причисляват България към най-бедните страни на света); **г)** западноевропейските граждани плащат за отоплителна енергия само около 5-6% от средния финансов приход (докато у нас за отоплителна енергия се плаща сума, която се равнява или дори далеч надхвърля средния финансов приход на хората).

VIII.

Ваши Превъзходительства,

ваши престъпни висши (стопански) функционери на българския мафиотски режим,

ваши престъпни нискоерерхични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Както много добре знаете, **в продължение на повече от 30 (тридесет) години** аз неотклонно и упорито съм **казвал, отстоявал** и (с цената на неимоверни скъпи загуби практически съм) **доказвал категоричната си позиция на неподчинение** както на политическия режим, действувал до есента на 1989 г., така и на този, който действа оттогава до днес.

Както много добре знаете (поне от стотиците ми адресирани до повечето от вас изложения и от част от книгите ми), **през всичките вече 17 (седемнадесет) години** след организираните и наложени **по престъпен начин от всичките вас** стопанско-политически промени в България аз винаги - **както имплицитно, така и изрично**, съм поставял въпроса: **„Кой режим е по-жесток: този на клана на класическия комунистически елит, който официално е действувал до есента на 1989 г., или този на клана на неокомунистическия елит, предпочел да претърпи процесите на трансмутация в мафиотски и впоследствие - в капиталистически елит?”**

Както много добре би трябвало да знаете, моят категорично ясен както от научните ми анализи, така и от непримиримото ми поведение отговор е, че няма и не може да има никакво място за предпочитания към различните степени на Злото, и че независимо от наличието на някои формални или съдържателни различия между тях, и двата режими са изключително дълбоко античовешки, и моето място е там, където е легалната (политическа и юридическа) съпротива и срещу двата режими.

И както би трябвало много добре да разбирате, настоящото ми изложение е един от милионите структурно-съдържателни елементи на тази именно моя повече от 30 (тридесет)-годишна позиция.

Във връзка с това както с настоящето изложение като цяло, така и със следващите редове в частност, **предявявам към всичките вас исканията:**

1) Да обезпечите провеждането на процедура, която официално да обяви очевидния дори и за студентите по правни науки факт, че текстовете на чл. 237, „в”, „д” и „к” на Гражданско-процесуалния кодекс са противоконституционни, в съответствие с което са такива и всички други текстове (като напр. този на чл. 154 от Закона за енергетиката), които се позовават на тях и извличат противоконституционни права и изгоди от тях.

По същество тук става въпрос за това, че е абсолютно недопустимо да бъдат издавани съдебни изпълнителни листове по т. нар. „къса и привилегорувана процедура” и единствено върху основата на т. нар. „извлечение от сметките” на противоконституционно фаворизираните (т. е. привилегирвани) монополни субекти на правото (мафиотски фирми), при което съдът въобще не се интересува от основателността и верността на предявените с тези сметки претенции.

По същество тук става въпрос и за това, че е абсолютно недопустимо да бъдат издавани имащи статуса на съдебни актове осъдителни решения, без прилагането на необходимата състезателна съдебна процедура, в хода на която всяка от страните има правото да изисква и да предлага събирането на доказателства, а съдът има задължението да извърши безпристрастно разглеждане на всички доказателства, съображения и доводи.

По същество тук става въпрос че е абсолютно недопустима законовата реграментация и фактическата ситуация, съгласно която мафиотските монополни фирми имат право да получат по изключително облекчен правен режим принудително събиране на своите като правило неоснователни и престъпни претенции, и едва след това клиентите на тези фирми имат правото (но твърде рядко и възможността!) да се жалват от и да оспорват тези принудително наложени им мафиотски претенции, и то по изключително отежнен правен режим.

2) Тъй като категорично не съм съгласен с точността, фактическата основателност и законността на сметките, които са ми представени от мафиотските монополни фирми-адресати на настоящето мое изложение; т. е. тъй като считам, че не съм ползвал и изразходвал онова качество и количество енергия, ресурс и услуга, което е посочено в предоставените ми сметки, както и че не ми е дадено достатъчно ясно обяснение относно начисляването на сумата; настоявам тези фирми да бъдат самотивирани или мотивирани благодарение на вас, да ми предоставят всички необходими (съгласно европейските цивилизационни критерии) доказателства за своята почтеност и добросъвестност при въвеждането на всичките показатели, върху основата на които се извършва изготвянето и формирането на сметките, които са ми натрапени.

В частност към фирмата „Софийска вода” АД предявявам и отделното искане да ми предостави своето гледище и доказателствата относно посочените по-горе информации

в медиите, както и относно качеството на водата и факторите, от които зависи формирането на нейната цена.

В частност към фирмите “Топлофикация София” – ЕАД и „Техем-Сървисис” ЕООД предявявам и отделното искане да ми предоставят своето гледище и доказателствата относно посочените по-горе информации в медиите, както и относно *стандартността (съответствието със стандартите) на монтираните от тях измервателни уреди*, както и относно *основателността на начисляването на предявената към мен сума за заплащане, и дали това начисляване не е направено така, че от мен да се иска да заплащам както реално консумираното от някой недобросъвестен абонат, така и измислените от самата монополна фирма грабителски претенции по отношение на мен.*

10 май 2006 г.

Янко Н. Янков